

Pitäisikö siunatut ehtoollisaineet käyttää alttarilla loppuun?

By Juha Muukkonen
19/6/2017

Pitäisikö siunatut ehtoollisaineet käyttää alttarilla loppuun?

(Ystävälle lähetetty kirje 19.6.2017)

Juha Muukkonen Tornio s-posti: juha.muukkonen@gen.fi kotisivu: www.gen.fi Siunattujen ehtoollisaineiden käyttäminen loppuun alttarilla on yksinkertaisin ja teologis-hengellisesti paras ratkaisu. Sen jälkeen ei tarvitse spekuloida siitä, mitä noille siunatuille aineille olisi tehtävä ja miten niitä olisi käsiteltävä. Lutherin aikana tästä käytiin kovaa vääntöä, taustalla oli kaksi eri harhaoppia:

1. Rooman kirkon opetus ehtoollisaineiden muuttumisesta aineellisella ja materiaalisella tasolla Kristuksen ruumiiksi ja vereksi

Tämän jälkeen ehtoollisleipää eli hostiaa, jota säilytettiin kaapissa, palvottiin. Tämä on selvä harhaoppi. Ehtoollinen on tarkoitettu nautittavaksi, ei säilytettäväksi, esillä pidettäväksi tai palvottavaksi. Rooman kirkon papin opetettiin toimittavan joka kerta alttarilla veretön Kristuksen uhraaminen, eli alttarin edessä palveleva oli siis uhripappi.

Me luterilaiset kiistämme ja kiellämme tämän jyrkästi: Kristuksen uhri Golgatalla oli ainutkertainen ja riittävä. Sitä ei saa tai voikaan enää uudelleen tehdä. Kaikki synnit sovitettiin loppuun asti ja täydellisesti jo 2000 vuotta sitten. Enää ei tarvita eikä saakaan olla mitään uusia uhripappeja.

Pitäisikö siunatut ehtoollisaineet käyttää alttarilla loppuun?

By Juha Muukkonen
19/6/2017

Saamme ottaa vastaan Kristuksen ruumiin leivässä ja viinissä, niiden kanssa ja mukana, mutta itse leipä ei muutu Kristukseksi. Kristus on tuossa leivässä läsnä, ja Hänet siinä saamme nauttia. Mutta leivän kemiallinen ja fyysinen koostumus, maallinen ja ajallinen rakenne, ei muutu pyhitettäessä eli konsekroitaessa.

Kysymys on oikein ymmärrettynä samasta asiasta kuin Kristuksen kaksiluontoisuus: Hän on täysi Jumala ja täysi ihminen. Jeesus on maan päälle astunut iankaikkinen Luoja, Herra ja Jumala – samalla Hänen ruumiinsa oli normaali ihmisen ruumis jäsenineen ja soluineen; erottamatta, sekoittamatta ja jakamatta. Ihmisen rajallisella ymmärryksellä ja langenneella järjellä tätä on mahdoton käsittää, sen voi vain Pyhän Hengen vaikutuksesta Jumalan sanan kautta uskoa.

2. Reformoitujen järkeisoppi siitä, että ääretön Jumala ei voi 'mahtua' äärelliseen ehtoollisleipään ja viiniin

Luterilaisista eronneet reformoidut (Zwingli, Calvin ym.) eivät hyväksyneet sitä, että Kristus olisi ruumiillisesti läsnä ehtoollisaineissa. Eihän se nyt vain käy ihmisen järkeen, että ääretön Jumala, Kristus joka on Isän luona taivaassa, 'mahtuisi' äärellisiin ehtoollisaineisiin! Siksi heille ehtoollinen on vain muistoateria Kristuksen kunniaksi. Siinä ei heidän opetuksensa mukaan voi nauttia Kristuksen tosi ruumista ja pyhää verta.

Reformoitujen harhaoppi on tietyllä lailla pahempi kuin roomalaisten. Se tyhjentää Kristuksen asettaman alttarin sakramentin sen tärkeimmästä asiasta: Armon alttarilla saamme vastaanottaa itse Kristuksen syntiemme sovituksiksi. Ehtoollinen on näkyvä merkki siitä, että olemme saaneet syntimme anteeksi, meidät on otettu Kristuksen ruumiin jäsenyyteen, taivaskansalaisiksi ja Jumalan lapsiksi.

Ehtoollisen taustalla on myös Herramme asettama Pyhä Kaste: Sen kautta Herramme on pessyt meidät puhtaaksi synnin syyllisyydestä, uudestisyntynyt elävään pelastuksen toivoon, olemme saaneet Pyhän Hengen lahjan ja nimen iankaikkisen elämän kirjaan. Ehtoollisella saamme elää tuon kaiken taas todeksi: Juuri tässä ja nyt saan palata kasteen armoon; jälleen omistaa itselleni sen, minkä Herra minulle jo kerran kasteen kautta lahjoitti. Kastettu ei pysy

Pitäisikö siunatut ehtoollisaineet käyttää alttarilla loppuun?

By Juha Muukkonen
19/6/2017

hengellisesti elossa, ellei hän saa hengellistä ruokaa – niin kuin fyysisesti syntyntykään ei pysy elossa, ellei häntä ruokita.

Me luterilaiset joudumme elämään näiden kahden vahvan ja hyvinvoivan harhaopin välissä, jos nyt niin voi sanoa. Jotta emme tulisi antaneeksi huomaamatta ja vahingossa vahvistusta kumpaakaan väärään suuntaan, niin selvintä on käyttää ehtoollisaineet alttarilla loppuun. Kristuksen ruumis ja veri on tarkoitettu nautittavaksi, ei säilytettäväksi. Ja toisaalta pyhitetyt aineet on tarkasti pidettävä erillään muusta syömisestä ja juomisesta. Niitä ei saa sekoittaa pyhittämättömiin aineisiin.

Jos nyt kuitenkin ehtoollispöydässä on jäänyt jäljelle pyhitettyjä ehtoollisaineita – syystä tai toisesta, niin ne tulee arvokkaasti nauttia loppuun sakastissa jumalanpalveluksen toimittajien kanssa. Jos niinkään ei ole toimittu, niin silloin ne on säilytettävä erillään muista siunaamattomista aineista ja käytettävä loppuun seuraavassa ehtoollistilaisuudessa. Ja tämän jälkeen konsekroitakoon eli pyhitettäköön vain sen verran leipää ja viiniä kuin on tarpeen.